

תת"ע 416/02/18 - מדינת ישראל נגד צמח יגאל חיים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 416-02-18 מדינת ישראל נ' צמח יגאל חיים
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
תביעות תל אביב- יפו

נגד
הנאשם: צמח יגאל חיים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה על גבי אופנוע ביום 17.11.17 בצומת דרך אלטנוילנד ואריאל שרון בהרצליה, כשהוא נוהג אותה העת בקלות ראש, וכן יוחסו לו עבירות נוספות של נהיגה כשאין בידו רישיון רכב תקף ומבלי שהייתה בידיו פוליסת ביטוח בת תוקף.

כבר בראשית דבריי אודיע כי מצאתי לזכות את הנאשם מעבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון רכב תקף ולהרשיע בשתי העבירות האחרות שיוחסו לו, נהיגה בקלות ראש וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

ביום 13.2.18, בדיון ההקראה הבהיר הנאשם כי אין מדובר באופנוע רגיל שמאושר לנהוג על גבי הכביש, אלא באופנוע שטח - למטרת תחרויות, כאשר לטענתו האירוע המתואר בכתב האישום "**קרה בשטח, עלינו על ההר ובשטח נכנס בי ילד, מעדתי ונפלתי ואז הגיע שוטר למקום ורשם את הדוח.**" (עמ' 1 לפרוטוקול). מכוח כך, ציין הנאשם שלכן אין לרכב זה פוליסת ביטוח ולא ניתן לבטח אופנוע שטח שכזה.

לפיכך נדחה הדיון להקראה נוספת על מנת שיוכל להציג מסמכים לעניין זה.

ביום 27.2.18 שב הנאשם וחזר על דבריו שלא ניתן לבטח את האופנוע אולם לא הציג מסמך לעניין זה, בנוסף ציין שרישיון הרכב תקף.

משכך נקבע לשמיעת הוכחות.

במסגרת פרשת התביעה העידו 2 עדים:

ע"ת 1 - מר כפיר אכשטיין - מתנדב, העד העיד שהוא מתנדב במשטרת ישראל מאז שנת 2013.

באמצעותו הוגשו המסמכים הבאים; הזמנה לדין - **ת/1**, מזכר - **ת/2**, דוח פעולה - **ת/3**, מזכר - **ת/4** וסקיצה - **ת/5**, כל המסמכים הללו, כך העיד, נערכו על ידו ובהקשר לאירוע נשוא כתב האישום. העד הבהיר בעדותו כי $1/ת + 2/ת$ קשורים להזמנה לדין ופרטי האישום המיוחסים לנאשם.

עוד העיד העד כי באירוע זה נרשמו עוד 2 דוחות ל-2 מעורבים נוספים (עמ' 7 ש' 6-7). הדוחות הללו, אינם מצויים בחומר הראיות והתביעה לא ביקשה לצרפם, כמו כן אותם אחרים אשר היו חלק מאותו האירוע אינם עדים בתיק.

עוד נסתבר כי למקום הגיעו שוטרים וניידות נוספות, אלו לא צירפו מזכרים, דוחות ואף שמם לא נזכר.

ע"ת 2 - מר רוני ששון - מתנדב במשטרת ישראל מאז שנת 2015.

העד הגיש מזכר מיום 17.11.17 לגבי האירוע נשוא כתב האישום - **ת/6**, וכן מזכר בן 4 עמודים - **ת/7**.

בפרשת ההגנה העידו הנאשם ועד הגנה נוסף אחד - מר קורן בוכריס אשר לטענתו היה עד לאירוע, לא כרוכב אופנוע, אלא כמביט מן הצד, שכן חנה עם רכבו בסמוך למקום.

דין והכרעה

פרשת התביעה כפי שעולה מן הראיות והעדויות:

ביום 17.11.17 ביום ו' בשבוע בשעה 14:50 בצומת הרחובות אלטנוילנד ואריאל שרון בעיר הרצליה בעת שהיו עדי התביעה בסיוור שגרתי כאשר **ע"ת 1 - אכשטיין כפיר** נהג בניידת משטרה, הבחין במרחק של כ-50 מטרים ממנו ולפני צומת הרחובות, בנאשם רוכב על האופנוע בתוך השטח החולי כאשר נסע מכיוון צפון לדרום בנסיעה אל תוך הצומת ופנה מזרחה לכיוון הכביש. בעשותו כן, נהג בקלות ראש באופן שתואר ב-**ת/1** על ידו:

"..גרם הרוכב לרכבים שנסעו ברחוב אלטנוילנד מכיוון מזרח למערב וממערב למזרח לבלום בחוזקה ואף צפצפו לרוכב הנ"ל... לאחר שפנה לכיוון מזרח נסע הרוכב בנתיב נסיעה נגדי שמיועד לנסיעה ממזרח למערב ועקף רכב שנסע בנתיב נסיעה ממערב למזרח תוך שהוא גורם לרכב שנסע בנתיב נסיעה ממזרח למערב להאט ואף לבלום בחוזקה בגלל שהרוכב היה כשלשה מטר ממנו".

לאחר מכן הוסיף ותיאר בת/1 - "יש לציין שלפני הרוכב הנ"ל היה עוד רוכב שנסע לפניו ויש לציין נתיב נסיעה

אחד לכל כיוון... הרוכב סיכן את עצמו ואת שאר משתמשי הדרך בקירבתו ובסביבתו הקרובה... לאחר העקיפה ניסה הרוכב לחזור לנתיב ימני אך הוא התנגש בשני רוכבי אופנוע שהיו שכובים על הכביש לאחר שהתנגשו אחד בשני. לאחר ההתנגשות נפל הרוכב על הכביש".

רק אז הניידת הגיעה למקום נפילת הרוכבים, כאשר הוא והמתנדב האחר פונים לעזור לשני הרוכבים הראשונים שהיו לפני הנאשם.

באותו המעמד ניגש הנאשם למתנדב האחר - רוני ששון, איים עליו מילולית והתקרב אליו בצורה מאיימת.

בדיקת האופנוע במסוף המשטרה העלתה שאין פוליסת ביטוח בת תוקף וכן אין רישיון רכב תקף.

בת/2 - חזר העד על תיאור האירוע בקצרה, אלא שתיאר כבר למן ההתחלה את העובדה כי האירוע כלל 3 אופנועי שטח ורוכביהם אשר פנו משטח חולי הסמוך לכביש לצומת המתואר מכיוון צפון לדרום, תוך שירדו לתוך הכביש ופנו מזרחה לכביש 2.

עוד צוינו בדוח זה שמוותיהם ופרטיהם של 2 הרוכבים הנוספים והעובדה כי אחד מהם, תוך עקיפת האחר ותוך שסיכן את משתמשי הדרך, התנגש בו ושניהם נפלו על הכביש כאשר הנאשם התנגש בשניים האחרים ונפל אף הוא על הכביש.

עוד ממשיך ומתאר העד (**בת/4**) כי שניהם, הוא והמתנדב רוני ששון, יצאו מן הניידת כשהוא תפס אחד מן הרוכבים ואילו המתנדב ששון פנה לחלץ את רוכב האופנוע השני ששכב מתחת לכלי הרכב, כשאז פנה אליו הנאשם וצעק לעברו ממרחק של כ-**10 סנטימטרים** וביצע תנועות מאיימות עם גופו.

אז הגיעו ניידות נוספות והנאשם נאזק על ידי אחד השוטרים (איגור).

לאחר התייעצות עם הבוחנים הוחלט לשחרר את כל רוכבי האופנוע ולזמן אותם לדין בגין העבירות שבוצעו.

בת/4 מציין העד: **"יש לציין קשר עין רצוף מרגע שראיתי את האופנועים ועד לזיהוי הרוכבים על ידי מסוף... זיהיתי את הרוכבים לפי הבגדים שלבשו"**.

ת/5 - הסקיצה שהוגשה על ידי העד ושורטטה ביום האירוע, מתארת את מסלול נהיגת הנאשם (ושני הרוכבים הנוספים) תוך שהם נוהגים על גבי האופנועים מן השטח החולי, עולים על גבי הכביש אל מול רח' אריאל שרון ופונים שמאלה, כאשר נוהגים חלק מן המרחק על גבי הנתיב הנגדי אל מול כלי רכב אשר נוסעים בנתיב ולאחר מכן פונים לנתיב הנסיעה המותר ומיד לאחר מכן נופלים בסמוך לכך על הכביש באותה הסקיצה ניתן לראות את עקיפת הרכב אשר

נמצא לימינו של הנאשם וכן נרשם "מקום התנגשות ונפילתו של הרוכב בשני האופנועים אחרים".

באותה סקיצה אף מצוין מקום נסיעת הניידת וכן ניתן לראות כי שדה הראייה פתוח לימין על מנת שניתן יהא להבחין באירוע המתואר.

בעדותו בבית המשפט שב וחוזר העד אכשטיין על המתואר בדוחות ומזכרים שנרשמו על ידו, כשהוא מדגיש כי כל עוד כלי הרכב נסעו על גבי השטח כפי שצריך - לא מצאו לעשות דבר, אלא רק לאחר שמספר כלי רכב- אופנועים ירדו לכביש, ביניהם 3 האופנועים אשר התנגשו האחד בשני ומכיוון שלכך קדמה נהיגה בקלות ראש ובאופן המסכן את משתמשי הדרך כשהם, "עלו על הכביש והחלו בנסיעה מזרחה, תוך כדי שהם נוסעים בנתיב הנגדי", ובהמשך תיאר אף: "עצם העובדה שהוא נסע על גבי הכביש, בקטע מסויים אף בניגוד לכיוון התנועה, הוא גרם לרכבים לצפצף ולהאט בפתאומיות... הם גרמו לרכב שם עקפו בפתאומיות לעבור תוך כדי סיכון אותם רוכבים ושל הנהגים עצמם, רכב שבא מאותו רחוב בנתיב הנסיעה ממזרח למערב גם כן נאלץ להאט מולו... מה שגרם כמובן להתקרבות מאוד מסוכנת בין הרוכבים" (עמ' 7 ש' 8-22), אזי מצאו לנסוע אחריהם ולטפל באירוע.

לעניין קשר העין שנשמר עם אותם רוכבי אופנוע ובכלל כך הנאשם הפנה העד **לת/1**, שם התייחס במפורש לכך וכן לסקיצה **ת/5** - שם ניתן לראות כי שדה הראייה היה פתוח וברור.

בחקירתו הנגדית שלל את גרסת הנאשם כי מקום נפילת האופנועים היה על הגבול בין השטח החולי לכביש, אלא כפי שציין בת/5.

במהלך חקירה זו הסתבר כי קיימת ראייה נוספת שלא הובאה לידיעת הנאשם, התביעה ובית המשפט והיא סרטון אשר מתעד את האירוע לאחר תפיסת הרוכב הראשון, דהיינו **לאחר ביצוע העבירות** המתוארות (עמ' 9 ש' 19-23). עניין זה עלה לאור שאלת הנאשם בדבר שינוי מיקום כלי הרכב שנפלו על ידי השוטרים למקום שם לטענתם קרתה ההתנגשות - בניגוד לגרסת הנאשם.

בחקירתו החוזרת התייחס העד לטענה זו של מיקום נפילת הנאשם והמעורבים לטענת הנאשם, וענה שהיא "לא נכונה. שקרית בהחלט. הוא זז, רק בשביל לחלץ את האופנוע שנתקע מתחת, אחד הרוכבים הרים את האופנוע, השותף שלי הזיז... לא הזיז, הרים על מנת לחלץ את הרוכבים. אני חושב שזה גם מצולם בסרטון." (עמ' 10 ש' 10-4).

ע"ת 2 - המתנדב ששון רוני מתאר בת/6 + ת/7 אירוע דומה לזה שתיאר המתנדב אכשטיין, שהיו בסיוור שגרתי בניידת משטרתית כשראו 3 רוכבי אופנו נוסעים על גבי שטח הדיונות, אחד אחרי השני תוך שעלו על הכביש בתוך הצומת אלטנוילנד ואריאל שרון מכיוון צפון והמשיכו את הנסיעה מזרחה תוך כדי נסיעה פרועה וזגזוג מצד לצד תוך סיכון משתמשי הדרך לשני הכיוונים, שלאחר כ- 50 מטרים "אחד הרוכבים עקף מצד ימין רכב שנסע ברח' אלטנוילנד מכיוון מערב למזרח לאחר העקיפה סטה שמאלה ולאחר מס' מטרים התנגש באחד הרוכבים מתוך שניים

שעקפו את הרכב הנ"ל מצד שמאל התנגש בו ושניהם נפלו על הכביש, לאחר מס' שניות הרכב השני שעקף מצד שמאל את אותו רכב התנגש בשני הרוכבים האחרים שהיו שרועים על הכביש."

בת/7 - מציין העד את פרטי שני הרוכבים האחרים בנוסף לאלה של הנאשם.

כמו כן תיאר את התנהגות הנאשם אשר ניגש אליו **"בצורה מאיימת"**, כשהוא עם קסדה על ראשו תוך **"ניפנוף ידיים וצעקות במרחק של כ- 5 ס"מ מראשי ואמר שיש לו משפחה בכלא..."**.

ניידת אחרת שהגיעה אזקה את הנאשם.

באותו מזכר ציין העד שלאורך כל האירוע היה קשר עין רצוף עם רוכבי האופנוע, ביצוע העבירות ונפילתם על הכביש. גם עד זה מציין שלאחר בדיקת האופנוע במסוף, התברר שאין לכלי הרכב רישוי וביטוח.

בעדותו בבית המשפט העד חוזר על התיאור **בת/7** ומבהיר כי קלות הראש נבעה מאופן נהיגת הנאשם וחבריו על הכביש והעובדה כי הסכנה שהיוו גרמה למשתמשי הדרך לבלום **"מחשש לפגיעה ברוכבים"** (עמ' 11 ש' 13-24).

בחקירתו הנגדית לא זכר אם היו רוכבים נוספים על הכביש מעבר לאותם השלושה שנפלו על הכביש, בניגוד לדברים שאמר המתנדב אכשטיין (עמ' 12 ש' 8-14), אף עד זה שולל את הגרסה של הנאשם שהנפילה הייתה במקום אחר ובסמוך לגבול בין שטח הדיונות לכביש (עמ' 12 ש' 1-4).

פרשת ההגנה - גרסת הנאשם

בחקירתו הראשית מעיד הנאשם ומבהיר, שמדובר בכלי אשר נועד לנהיגה על גבי שטח בלבד ולכן ביום ו' המדובר הובא האופנוע והורד כחוק בשטח המותר ו**"כשירדנו יש שם מין ואדי של התשתיות של המים נראה לי, עליתי להסתובב, יצאו רוכבים לפנינו, נכנס בי ילד מאחורה בגלל הלחץ של מערכת הכריזה של השוטרים... הוא נלחץ כי לא היה לו רישיון נהיגה, וגם זה מאחוריו לא היה לו רישיון נהיגה והם נכנסו בי. מעדתי ונפלתי לכיוון הכביש, ניידת הגיעה במהירות... חבר נקלע עם הרגל מתחת לאופנוע, שני שוטרים שהגיעו התחילו להשתמש בכוח, למשוך, ברגע שאני התכופפתי לעזור לנער... אז הם התחילו להזיז אותי, הוא אזק אותי גם לאופנוע שלי... אינני יודע מי הזמין כוחות משטריים... כולי דם, הם חנקו אותי ממש, צעקתי תשחרר"** (עמ' 12-13 ש' 23-32 ו-1-3 בהתאמה).

בהמשך ובשטח הוא שוחרר ביחד עם שני הרוכבים האחרים.

בחקירתו הנגדית הנאשם מודה שכלי הרכב - האופנוע עליו נהג - אינו רשאי להימצא על הכביש (עמ' 13 ש' 12-13),

חוזר על כך שלא התכוון לרדת לכביש, אלא שבעקבות ההתנגשות והעובדה שהיה **"כבר על קצה השטח החולי, וכתוצאה מהתאונה עפנו על הכביש"** (עמ' 13 ש' 20-23).

הנאשם מציין שלאור כך שהיו מספר אופנועים לכל כיוון אפשרי, גם על הכביש, **"השוטר לא שמר על קשר עין"** (עמ' 13 ש' 24-31).

עוד מציין הנאשם על גבי הסקיצה **5/ת** את מקום נפילת האופנועים לגרסתו, כאשר מדובר על קצה השטח החולי אל מול רח' אריאל שרון (הצומת).

לאחר שנשאל איך יתכן שהיה **"מגואל בדם"** אם לא נפל על הכביש עונה **"כמו שצינתי, עפתי לכיוון הכביש ואני מודה בכך זה היה חוסר זהירות לנהוג על קצה הכביש"** (עמ' 14 ש' 21-32).

כבר עתה אומר, שדברים אלו עומדים בניגוד לעובדה שסימן **"X"** על גבי הסקיצה (5/ת), במקום **שאינו הכביש** אלא השטח החולי.

עוד מעיד הנאשם, שהשוטרים ראו אופנועים שנסעו על גבי הכביש ו"הלבישו" עליו את הנסיעה שלהם **"לטענתי המקום שהם ציינו הוא פשוט בלבול. הנפילה הייתה במקום כפי שאני אמרתי"** (עמ' 15 ש' 6-9).

הנאשם אף ממשיך ואומר שהכיר את שני הרוכבים האחרים שנפלו עימו אולם לא ניסה לבקש שיגיעו להעיד **"וגם לא ינסה"** (עמ' 15 ש' 11-19).

עד ההגנה - מר בוכריס סיפר ששוחח עם הנאשם באותו היום ונאמר לו שהוא יוצא לרכיבה ולכן הגיע.

העד מניח בעדותו, שהנאשם רכב בסמוך לכביש כי **"כנראה שהוא שמע אותי והוא בא לכיוון שלי, כדי שאני אראה אותו... הוא בדיוק הגיע לקטע של התעלה, כשהוא הגיע היו כמה חבר'ה מאחוריו, הייתה ניידת בסמוך... והם נכנסו בו, הם הדפו אותו על הכביש"** (עמ' 16 ש' 10-15).

העד ציין עוד שהנאשם לא נכנס לתוך הכביש ונפל על גבי השטח -תוך שהוא מסמן **"X"** על גבי **5/ת** (עמ' 16 ש' 19-16).

בחקירתו הנגדית הסביר עד ההגנה את מטרת הגעתו למקום (ברכב) על מנת **"לשבת עם חברים"** כשמדובר בקבוצת רוכבים שהוא מכיר ומגיע מדי פעם למקום ו**"באותו יום ספציפי הייתי במרינה בהרצליה וראיתי את הסיטואציה"** (עמ' 17 ש' 1-11).

מצוין כי למרות ש-3 רוכבי אופנוע התנגשו ונפלו, הרי שרק אחד - הנאשם, נפל לכביש.

לשאלות בית המשפט מסביר שהגיע למקום **2 דקות קודם לאירוע ולא יודע להסביר מדוע הנאשם לא הזכיר את העובדה שידע שמגיע למקום ובא לכיוון שלו על מנת להיפגש עימו** (עמ' 18 ש' 9-20).

מצוין שהיה במקום כ-2 דקות והיה עד לכל האירוע עד להגעת שוטרים וניידות ועד למעצר של המעורבים. כמו כן ראה **"שהכל בסדר ושהנאשם קם על הרגליים. אף אחד לא נפגע קשה בתאונה"** (עמ' 19 ש' 1-5).

בסיכומי הצדדים, התביעה ביקשה להרשיע את הנאשם במיוחס לו לאור עדויות עדי התביעה והסתירות בין גרסתם לגרסת הנאשם והעד שהובא מטעמו.

הנאשם ביקש לזכות אותו. לטענתו האירוע אירע אחרת לגמרי מכפי שתואר על ידי עדי התביעה.

לאחר עיון בראיות התביעה **ת/1 - ת/7** ושמיעת עדי התביעה, הנאשם ועד ההגנה מצאתי כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא ביטוח תקף ולזכותו מעבירת הנהיגה ללא רישיון רכב תקף.

עבירת **קלות הראש המיוחסת** לנאשם בכתב האישום נקבעה בפקודת התעבורה בסעיף 62(2) בזו הלשון:

"נוהג רכב בדרך בקלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה;"

לעניין תיאור האירוע מצאתי, כי עדי התביעה תיארו את שאירע באופן דומה גם אם כי לא זהה, שניהם ציינו את מקום האירוע, את העובדה, כי 3 רוכבי אופנוע נסעו על גבי הכביש כשהם יורדים מתוך השטח החולי - המותר לנהיגה תוך שהם נוהגים תחילה בנתיב הנגדי אל מול כלי רכב מתקרבים, עוקפים מימין רכב ומנסים להשתלב לנתיב הימני על הכביש.

עוד הם מתארים את הנהיגה בקלות ראש באופן שנהיגה זו גרמה לכלי רכב קרובים להאט וללחוץ על בלם הרגל ואף לשנות מעט ממסלולם. עד תביעה אחד אף צוין שהם נהגו בפראות וזגזגו.

בחינה של התנהגות זו על הכביש אשר בסופו של דבר אף גרמה לנפילתם של 3 האופנוענים, דבר אשר בנס לא גרם לפציעה או תוצאה קשה - יש בה כדי למלא אחר יסודות העבירה של קלות ראש - דהיינו עבירת הרשלנות ברף הגבוה מזה של נהיגה בחוסר זהירות.

כמובן, שלו קיבלתי את גרסת הנאשם - נפילה על הגבול בין השטח החולי לכביש, אזי אכן הייתי נוטה לקבל את טענתו, שלכל היותר נהג בחוסר זהירות, אולם מאחר ומצאתי ליתן אמון בדברי עדי התביעה הרי שהתנהגות הנאשם מצויה ברף הבינוני-גבוה של קלות הראש.

כפי שציינתי לעיל מצאתי את גרסת עדי התביעה עדיפה, זאת נוכח מזכרים מפורטים אשר נרשמו על ידי השניים ותיאור השתלשלות המקרה באופן רציף והגיוני.

את אותו התיאור ניתן למצוא מתועד על ידי סקיצה מאותו היום שנערכה על ידי ע"ת 1 ואשר נותנת תמונה מלאה וברורה על שאירע בסופו של יום במקום.

נקודות נוספות שארחיב להלן (בגרסת הנאשם), אף הן חיזקו את המתואר על ידי עדי התביעה ונתנו לאירוע נופך אמיתי.

לעניין עבירת היעדר פוליסת ביטוח, הרי שהנאשם בעצמו הודה שלא ניתן למלא אחר דרישה זו, שכן מדובר באופנוע שטח, אולם לאחר שהנאשם החליט ברשלנותו, לשנות מטבעו של האופנוע וטיבעה של הנהיגה עליו, תוך שנהג בתוך הכביש כ-50 מטרים ותוך שעוקף רכב ומצוי בנתיב אל מול כלי רכב הבאים מולו, מתמלאים גם יסודות עבירה זו.

לעניין עבירת היעדר רישיון רכב, הנאשם טען כי רישיון שכזה קיים והתביעה לא הציגה כל מסמך ממנו עולה אחרת ולא די באמירת העדים שבדקו במסוף והיה צורך לפחות במסמך המתעד את אותו מסך במסוף ממנו שאבו מידע זה ולפיכך לא הוכחה עבירה זו.

גרסת הנאשם לא נמצאה אמינה על ידי , שכן הנאשם אינו שולל את קרות האירוע מניה וביה, מסכים שהיה אירוע של נפילת 3 רוכבי אופנוע אולם מיקום הנפילה לדבריו, מצוי בגבול בין השטח החולי לכביש כאשר כל כוונתו הייתה להסתובב ולשוב על עקביו לשטח החולי - המותר בנהיגה.

התיאור המפורט של עדי התביעה והמגובה במזכרים מדוקדקים ואף בסקיצה ששורטטה ביום האירוע נותנים תיאור אחר כאשר לא מצאתי איזושהי עילה לתיאור כה שונה או מניע לקביעה כי העלילו על הנאשם מקום נפילה אחר מזו שתוארה על ידם.

לחיזוק התרשמותי זו מהנאשם וגרסתו "תרמה" עדותו של עד ההגנה אשר לא היה חלק מן האירוע, אולם באורח נס הגיע לכביש המדובר כ-2 דקות קודם לכן וראה את האירוע.

העובדה שהנאשם טוען שאירוע הנפילה אירע במקום מסוים ואילו העד שהגיע מציין מקום נפילה אחר מזרחה יותר כאשר מציין שהנאשם נפל על הכביש (על פי ציון נקודות על ידם על גבי ת/5), הרי שהאירוע תואר אחרת על ידי שניהם - למעט הנפילה שהייתה בגבול בין השטח החולי לכביש, ושהייתה הנקודה העיקרית למחלוקת בין הנאשם למאשימה.

כשנשאל הנאשם לצורך להגיע לאותו הגבול בין המקומות ענה שכל שרצה זה להסתובב חזרה, זאת בניגוד לדברי עד ההגנה שציין שכנראה הנאשם הגיע על מנת לפגוש אותו.

בנוסף, לא מצאתי להאמין לעד ההגנה, אשר טען שהגיע בדיוק 2 דקות קודם האירוע, ראה את נפילת הנאשם בגבול השטח החולי והכביש ועזב את המקום.

"הדיוק" בזמן הגעתו למקום הותיר בליבי חשש כבד לאמיתות אותו התיאור, מה גם, כפי שצינתי מקום הנפילה המתואר לא היה דומה, כך גם לא שאר תיאור האירוע.

בנוסף, התנהגותו של העד הייתה תמוהה, שכן מצופה היה ממי שהגיע על מנת להיפגש עם הנאשם ובראותו את האירוע, לפחות לצאת מן הרכב על מנת לעמוד על מה שאירע ולברר שמצבו של חברו שפיר.

בעניין הנימוק להגעתו למקום- לא מצאתי שהנאשם ציין זאת בעדותו וכל חלקו של העד לא הוצג על ידו.

לפיכך, לא מצאתי כי עד זה חיזק את דברי הנאשם אלא דווקא בקע בהם בקיעים עד כדי הפיכת הגרסה ללא אמינה.

מאידך ובניגוד לדברים שאמר הנאשם בעת כפירתו, דווקא שני המעורבים שנהגו על האופנועים לא הובאו על מנת לחזק את דבריו.

מחדלי חקירה:

בתיק מצאתי כי יש חוסר בדוחות פעולה של שוטרים אשר הגיעו למקום לאחר שנתבקש סיוע של העדים, אולם אלו הגיעו לאחר סיום ביצוע העבירות ועל כן אף על פי שטוב היה לו היו דוחות אלו בחומר הראיות לא מצאתי שיש בחוסר זה כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

סרטון המצוי בידי עד תביעה - אשר לא הובא לידיעת התביעה והנאשם וקיומו עלה אך ורק בעת עדותו של העד. ברור כי עניין זה חמור, שכן כל מידע וראייה צריכה להגיע לידי התביעה ומשם להגנה, עדיין, מדובר בצילום לאחר קרות האירוע, ולא מצאתי להתייחס לאותה הראייה או ליתן לה משקל או אף לקבלה ככל ראייה אחרת במשפט.

אף על פי כן, לא מצאתי שבמחדלים אלו יש כדי לערער את הראיות הפוזיטיביות שהוגשו ואת העדויות שנשמעו שכן היעדרן אינו מביא באופן אוטומטי לזיכויו ויש לבחון בחינה מהותית את הראיות שקיימות, כפי שתיארתי בהרחבה לעיל.

בנושא זה ההלכה המושרשת קובעת כי בהינתן תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, הרי שאין בקיומם

של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזיכוי של הנאשם. יש לבחון תחילה האם מדובר במחדל חקירה, אם לאו, כפי שציינתי לעיל, אכן מדובר במחדלים, אולם אז חובה על בית המשפט להמשיך ולשאול האם בשל מחדלי החקירה הללו, נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קופחה הגנתו, או נפגעה זכותו להליך הוגן (ראה ע"פ 2478/12 אגרבייה נ' מדינת ישראל, ע"פ 6304/12 ספרונב נ' מדינת ישראל, ע"פ 5633/13 ניימן נ' מדינת ישראל, ועוד).

בענייננו אכן קיימים מחדלים, שכן כלל השוטרים אשר הגיעו למקום האירוע לא רשמו מזכרים, אולם כפי שקבעתי, העובדה כי אלו הגיעו רק לאחר סיום האירוע, יש בכך כדי להפחית את החשיבות שיש לתת לאותם מזכרים, כך גם לגבי אותו הסרטון אשר צולם רק לאחר סיום האירוע.

בסופו של דבר ולאחר שמצאתי שתיאור עדי התביעה נכון, מפורט, הגיוני ומתועד באופן מדויק ומאידך מצאתי כי יש בדברי הנאשם ראשית הודיה, כאשר נקודת המחלוקת היא מיקום הנפילה ולא מצאתי שהייתה עילה כלשהי למתנדבים לתאר תיאור מגמתי ושונה כל כך מן המציאות לולא היו הדברים כך - מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בקלות ראש ועבירה של נהיגה מבלי שהייתה בידו פוליסת ביטוח בת תוקף וכפי שציינתי, מעבירת נהיגה ללא רישיון רכב תקף - הנאשם זכאי.

ניתנה היום, כו אלול תשע"ח, 6.9.2018, במעמד הצדדים.

הוקלד ע"י: אסף כהן